

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudcovi Špeciálneho súdu v Pezinku, začatej na návrh predsedu Krajského súdu v Trnave návrhom zo dňa 10. júna 2004 o námietke zaujatosti na neverejnom zasadnutí dňa 8. decembra 2006, takto

rozhodol:

Podľa § 121 ods. 1, 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich (ďalej len Zákon o sudcoch) s použitím § 31 ods. 1 Tr. por. JUDr. [REDAKOVANÉ] – predseda disciplinárneho senátu 2 Dso **nie je vylúčený** z vykonávania úkonov disciplinárneho konania vo veci vedenej proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudcovi Špeciálneho súdu v Pezinku, vedenej pod sp. zn. 2 Dso 3/06.

Odôvodnenie:

V predmetnej disciplinárnej veci v odvolacom konaní JUDr. [REDAKOVANÉ] – predseda odvolacieho disciplinárneho senátu 2 Dso predložil vec v zmysle § 121 ods. 1 Zákona o sudcoch s tým, že sa v danej veci cíti byť zaujatý, pretože disciplinárne stíhaný sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] pracoval na Krajskom súde v Banskej Bystrici, na ktorom súde vykonáva funkciu sudcu v súčasnosti on. Uviedol, že pri rozhodovaní by mal pocit, že nemôže v jeho disciplinárnej veci objektívne rozhodovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako disciplinárny súd podľa § 121 ods. 2 Zákona o sudcoch preskúmal vznesenú námietku, oboznámil sa s doterajším obsahom spisu a zistil, že vznesená námietka nie je opodstatnená.

Podľa § 121 ods. 1 Zákona o sudcoch, ak nastanú okolnosti, ktoré môžu zakladať dôvod zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu alebo jeho členov, môže ten, koho sa konanie týka, namietať ich zaujatosť.

Podľa § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch s použitím § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre pomer k prejednávanej veci, alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom, alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že k vylúčeniu sudcu disciplinárneho senátu môže dôjsť len na základe určitých skutočností. Vylúčenie sudcu odôvodňuje len určitý kvalitatívny vzťah sudcu k veci, či pomer k osobe, ktorý vzbudzuje odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti sudcu a jeho schopnosti rozhodovať konkrétnu vec nestranne (napr. príbuzenský pomer, postavenie sudcu ako poškodeného, priateľský alebo nepriateľský postoj sudcu a osoby, ktorej sa konanie týka). Len samotný subjektívny pocit sudcu o zaujatosti nemožno akceptovať.

Vylúčenie z vykonávania úkonov v disciplinárnom konaní nemožno odôvodňovať ani tým, že sa sudca cíti byť zaujatý. Takýto záver je odôvodniteľný len objektívnym zistením, že sudca má k vymedzenému okruhu osôb (disciplinárne stíhanému sudcovi alebo jeho zástupcovi) osobný vzťah, ktorého povaha je spôsobilá vyvolávať pochybnosti o tom, či je sudca schopný rozhodovať nestranne. Iba potom by bolo možné podporne použiť subjektívny názor sudcu, že sa cíti byť, resp. necíti byť zaujatý v danej disciplinárnej veci. V tejto súvislosti nemožno opomenúť dodržanie článku 38 ods. 1 Listiny, ktorý ustanovuje, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi.

Samotná skutočnosť, že predseda disciplinárneho senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] pozná dlhšiu dobu sudcu [REDAKOVANÉ], pretože spolu pôsobili na Krajskom súde v Banskej Bystrici, nemôže byť sama osebe dôvodom na vylúčenie sudcu z vykonávania úkonov disciplinárneho konania

v predmetnej veci. Vzhľadom na charakter činnosti disciplinárneho súdu a jeho zloženie, kde vo funkciách predsedov senátu, resp. sudcov sú zároveň sudcovia rôznych súdov vyplýva jednoznačný záver, že títo sudcovia v rámci kolegiálnych vzťahov mohli prichádzať do pracovného vzťahu s ďalšími sudcami a konkrétne aj takými, ktorí sú v súčasnosti disciplinárne stíhaní. Táto okolnosť sama osebe však neznamená, že takýto predseda senátu, resp. sudca nebude v konkrétnej disciplinárnej veci rozhodovať nestranne a neobjektívne. Pre vylúčenie konkrétneho sudcu disciplinárneho súdu z vykonávania úkonov v konkrétnej veci sa vyžaduje viac ako len predchádzajúci kolegiálny pracovný vzťah. Muselo by ísť o taký vzťah k disciplinárne stíhanému sudcovi, ktorý by nasvedčoval, že pre svoj pomer k takejto osobe bude sudca rozhodovať zaujato, stranne a neobjektívne. V danom prípade však predseda disciplinárneho senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] okrem už spomínaného kolegiálneho vzťahu so sudcom JUDr. [REDAKOVANÉ] neuviedol žiadne také okolnosti, ktoré by spochybňovali jeho nezaujatosť a nestrannosť v danej veci. Každý sudca, teda aj sudca disciplinárneho súdu je v rámci výkonu svojej funkcie povinný každú vec pridelenú mu v rámci rozvrhu práce prejednať a rozhodnúť nestranne, spravodlivo, riadiac sa platným právnym poriadkom a s profesionálnym nadhľadom.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 8. decembra 2006

JUDr. Jana Bajánková, v. r.

predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

